

Styri a dwažasty wjazor.

Zety tyžen běšcho ſe minuſ a Robinson a Pětko běšchtej ſwojo žěto dokońzowaſej, ale tej hupoſłanej ſe neporaſchtej. Pětko gańaſcho we jadnom k morju, ab poglědnuſ, lěz hyschczi nejědu. Kaš žajtſcha paſ ſe roſchi ſ wjažoſnym hoblizom a woſaſcho juž naſdala: Woni jědu! woni jědu! Robinson ſe teſ wjaſelaſcho a ſtupaſcho na goru a glědaſcho pſcheš glažk, a ſawěſcže, tam pſchibližowaſcho ſe zoſn ſ lužimi k jogo kupe. Ako paſ chyſu glědaſ běšcho, wijaſcho ſ glowu a žaſcho: Pětko, to nej po pſchawem! — Pětko ſe powlěknu. — Robinson glědaſcho ſaſej a běšcho dalej a wězej ſlěſauy a žaſcho k Pětkoju: To nej twoj nan ſ tym Španſkim, ale to ſu Englandare a maju wery. Pětko džaſcho ſ bojaſnu. Pojž, raſnu Robinson k ſomu, zomej na drugu goru hysch, tam jich lepej wižimej. Lěbda běšchtej na gore k morju poglědaſej, wižeſchtej niži poſ mile wot brōga weliſu ſož na morju, ta tam ſ měrom ſtojaſcho. Žiwaſe, bojaſn a wjažoſcž Robinsona ſapſchiſe. Wjažoſcž togodla, doſulž ſož wižeſcho, na ſotrejž by mogſ ſnaž ſobu domoj jěſch; žiwowaſe a bojaſn paſ, doſulž huſnaſch ſamožaſcho, zo maju ſožowniki na myſli. Wot wichaſa ſeběſcho ſož how ſagnana, a tež engelſke kupze ſeběchu ſož poſłali, pſcheto how ſeběſcho niž na pſchedank. Robinson ſe togodla huboja, až jo ſož ſnaž rubjažnikojſka.